

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Med vedtagelsen af Traktaten om Den Europæiske Union skabtes nye muligheder for at udvikle samordnede løsninger og retningslinjer også på flygtninge- og indvandrerområdet.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at det går alt for trægt med at opstille en fælles europæisk politik for flygtninge og indvandrere.

Med befolkningseksplosionen og den gabende afstand mellem rige og fattige lande og med de økonomiske og økologiske katastrofer kan antallet af personer, der begiver sig på vandring, mangedobles. Dertil kommer, at f.eks. etniske og religiøse stridigheder i Nordafrika og Mellemøsten kan føre til forøgelse af flygtningestrømme mod Europa. Allerede i dag er snevevis af millioner på flugt eller vandring.

Det store pres på Europa i de senere år har allerede medført enorme udgifter for enkeltlandene, herunder Danmark, der i dag anvender milliarder af kroner på at huse flygtninge i et af verdens dyreste lande. Det begrænser mulighederne for at frigøre de nødvendige ressourcer til at sætte langt mere måltrettet ind over for årsagerne til flugt og vandring.

Groft sagt forgylder de vestlige lande de få, der har haft held, mulighed og styrke til at komme til Europa, men lader flygtninge og andre nødstedte i de fattige lande i stikken. For de samme midler, der i dag anvendes på spontanasylsøgere i Danmark og EU, ville man kunne hjælpe langt flere mennesker i den fattige del af verden.

I det omfang EU-landene må modtage flygtninge, bør de pågældende visiteres gennem flygtningelejre i nærområdet. Beskyttelsen i et EU-land bør være midlertidig og opholdet i et EU-land bør give mulighed for oplæring i demokrati samt dygtiggørelse, der kan anvendes i hjemlandet, når forholdene tillader det.

En sådan midlertidig beskyttelse bør følges op af en genbosætningspolitik, der dels hjælper den enkelte til at rejse hjem og etablere sig, og dels i forbindelse

med flygtningens tilbagevenden yder direkte hjælp til det pågældende lands infrastruktur m.v.

Regeringen bør arbejde for en fælles politik, der bygger på den overordnede europæiske målsætning, at landene enes om at opprioritere indsatsen til mere hjælp på stedet og i nærområderne, ligesom flygtninge, der får opholdstilladelse i Fællesskabet, som udgangspunkt kun får midlertidig opholdstilladelse de første 7 år.

Misbruget af asylinstituttet er et stigende problem. Kun gennem en fælles EU-asylprocedure kan man undgå, at asylinstituttet misbruges til indvandring af personer, der ikke har krav på beskyttelse. Der bør derfor arbejdes hen imod en harmonisering på asylrettens område, ikke blot hvad angår reglerne for sagsbehandling. Der bør tillige arbejdes hen imod en fælles definition af flygtningebegrebet og fælles betingelser for at opnå asyl og humanitær opholdstilladelse.

For at undgå, at misbrugere af asylinstituttet rejser fra det ene land til det andet, bør der snarest oprettes et fælles fingeraftryksregister, ligesom bestående informationssystemer til gensidig information løbende må forbedres.

Et stadig snævrere politisamarbejde vedrørende uidentificerede asylsøgere, illegal indvandring og menneskesmugling er nødvendig. Fællesaftaler om fri grænsepassage må nødvendigvis følges op af flere baglandspatroljer, ligesom der bør arbejdes hen imod fælles regler for strafforfølgning af personer, der bistår illegale indvandrere eller huser eller beskæftiger personer, der er ulovligt indrejst eller ulovligt opholder sig i et EU-land, efter at udsendelsesbeslutning er truffet.

Effektiv indrejsekontrol ved Fællesskabets ydre grænser, herunder forbedret indsats mod afsøring af falske og forfalskede rejsedokumenter, fælles visumregler og fælles aftaler med oprindelseslande og transitlande om tilbagetagelse, er forudsætningen for, at fri bevægelighed mellem Fællesskabets lande kan fungere.